

ת"פ 1383/08/19 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1383-08-19 מדינת ישראל נ' פלונית(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד תמר טופז שם טוב

המאשימה

נגד

פלונית ע"י עו"ד יקבה קאסה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם נשוי למתלוננת ולשניים ארבעה ילדים. בני המשפחה מתגוררים בעיר בית שמש.

ביום 25.7.19 בסמוך לשעה 17:55 ישב הנאשם בסלון דירתו ושתה משקה אלכוהולי. המתלוננת פנתה אל הנאשם בדברים ובין השניים התגלע ויכוח. במהלך הויכוח ניגש הנאשם למתלוננת וחנוק אותה, עד שחשה כי אינה יכולה לנשום. בתם בת ה-14 של הנאשם והמתלוננת הבחינה במעשיו של הנאשם וקראה לאחיה י"מר, אשר הגיע וניסה להפריד בין הנאשם למתלוננת. י"מר הפעיל על הנאשם כח רב, אך הוא המשיך לחנוק את המתלוננת ודרך עליה ברגליו.

בשלב מסוים הצליחה המתלוננת להחלץ מאחיזתו של הנאשם ונמלטה לחדרו של י"מר, אשר חצץ בינה ובין הנאשם ומנע ממנו להגיע אליה.

המתלוננת התקשרה למשטרה וכאשר הנאשם גילה זאת הוא השתולל וצעק והחווה תנועות הכאה לעברה ולעבר בתו בת ה-14, בעוד י"מר מונע ממנו להגיע אליהן.

בתם בת ה-8 של הנאשם והמתלוננת היתה עדה לאירוע.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שמה את הדגש על חומרת מעשיו של הנאשם, ובכלל זה העובדה שנעשו לעיני ילדיהם של בני הזוג והפנתה לרמת הענישה הנוהגת. לאור אלה בקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את המעשיים הוא מאסר לתקופה שבין שנה לשנתיים, ובשל נסיבות המקרה טענה כי יש להשית על הנאשם עונש בצידו התחתון של המתחם.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בארוע של אבדן שליטה, אשר לא נגרמו למתלוננת כתוצאה ממנו כל חבלות. הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכללן מצבו הרפואי, העובדה שהודה במיוחס לו ושאין לחובתו הרשעות קודמות. לאור

אלה בקשה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהמנע מהטלת עונש נוסף.

לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן חזרו הצדדים על עמדותיהם. המאשימה שבה ובקשה שלא להקל עם הנאשם וב"כ הנאשם שבה ובקשה להסתפק בימי מעצרו, והוסיפה הפניות לפסיקה.

הנאשם אמר את המילה האחרונה. לדבריו הוא מצטער על מעשיו ורצונו הוא לעבוד, לטפל בעצמו ולגדל את ילדיו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בכך שבעקבות וויכוח שנבע מהתעניינותה של המתלוננת בשלומה חנק אותה עד שלא יכלה לנשום, וגם כאשר בנו ניסה להרחיקו מהמתלוננת לא הרפה ממנה. יתרה מכך, המעשים נעשו לעיני בנותיו הקטנות, בנות 8 ו-14, וברור כי מדובר במחזה קשה, אשר יותיר בהן חותם. מעובדות האישום וטיעוני הצדדים עולה, כי ברקע המעשים צריכת אלכוהול.

מדובר במעשים אשר חומרתם ברורה, ואלמלא נחלץ בנם של הנאשם והמתלוננת לעזרת אמו, היה עלול להסיים בצורה קשה.

לא ניתן להשלים עם מעשיו של הנאשם ויש להטיל בגינם עונש מוחשי, אשר יבהיר לנאשם ולחברה את חומרתם בדרך שאינה משתמעת לשתי פנים. ר' למשל ע"פ 669/12 - י.ע. נ' מדינת ישראל:

קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012)).

ר' גם ע"פ 18822-08-15, ליאור דולב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו וילדו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו) (2012)).

ר' גם ע"פ 6724-01-14, סעיד נ' מדינת ישראל וע"פ 41333-08-14, חג'אזי נ' מדינת ישראל.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את חומרת המעשים, פוטנציאל הנזק שהיה בהם והעובדה שנעשו לעיני ילדות רכות בשנים. מנגד אביא בחשבון כי מעובדות האישום לא עולה כי נגרמו לתלוננת חבלות גוף. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מכלול מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין שמונה חודשים ועד שנתיים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1977. אין לחובתו הרשעות קודמות. הודה במיוחס לו.

במסגרת הטענות לעונש הגישה ב"כ הנאשם מסמך רפואי, ממנו עולים פרטים ביחס לנאשם. מטעמי פרטיות הנאשם לא ארחיב מעבר לכך, אך הנתונים לפני ואביא אותם בחשבון בקביעת העונש בתוך המתחם.

תסקיר שירות המבחן שהתקבל מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם וקורותיו וכן יש בו התייחסות למצבו הכלכלי והבריאותי - ועל מנת שלא לפגוע בפרטיותו לא ארחיב בעניין זה. עולה, כי ברקע המעשים התמכרותו של הנאשם לאלכוהול, אשר מגבירה דחפים תוקפניים ומפחיתה יכולת ריסון והצבת גבולות. מנגד עולה, כי מדובר בארוע שחורג משגרת חיי המשפחה של הנאשם והמתלוננת וכי שני בני הזוג בטאו רצון הדדי לשוב ולחיות יחדיו.

שירות המבחן העריך, כי קיים סיכון שהנאשם ישוב ויבצע עבירות וכי הנאשם אינו בשל להליך שיקומי, בשל העדר מודעות לקשר בין התמכרותו לאלכוהול להתנהגותו הפוגענית וחוסר נכונות לקחת חלק בהליך כאמור. לאור זאת, השירות נמנע מהמלצה טיפולית או שיקומית במסגרת הקהילה.

דין והכרעה

מכלול הנתונים פועל לזכות הנאשם, וגם המאשימה סברה כי יש להשית עליו עונש בצידו התחתון של המתחם. אמנם, לאור האמור בתסקיר היה מקום לשקול להטיל עונש חמור מכך, אך בנסיבות הענין ובשים לב לעמדת המאשימה ויתר הנסיבות, ראיתי להשית עונש הנמצא בצידו התחתון של המתחם.

לאור אלה, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

שמונה חודשי מאסר בפועל. ימי מעצר של הנאשם ינוכו מתקופת המאסר, מיום 25.7.19 עד יום 1.9.19 ומיום 19.12.19 ועד מועד שימוע גזר הדין.

חמישה חודשי מאסר בו לא יישא אלא אם יעבור עבירת תקיפה נגד בן משפחה תוך שלוש שנים מיום שחרורו.

לתשומת לב שב"ס, כי בשים לב לתקופת המאסר שנגזרה על הנאשם ולתקופה בה הוא עצור, יש להעלות את בחינת זכאותו לשחרור מוקדם בהקדם האפשרי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט אדר תש"פ, 25 מרץ 2020, במעמד הצדדים (המשיב ביועוד טלפוני לאחר שזהותו וודאה).